

ת"ד (ירושלים) 9804-10-23 - שריף מוזפר נ' מדינת ישראל

ת"ד (ירושלים) 9804-10-23 - שריף מוזפר נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

ת"ד (ירושלים) 9804-10-23

שריף מוזפר

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[27.07.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 7.4.25

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו גרימת תאונת דרכים מיום 8.4.23 בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה בפניה ימינה והתנהגות הגורמת נזק.

3. ביום הדיון לא התייצבו המבקש ובאת כוחו לדיון ומשכך נשפט המבקש בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים; פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקש הוא לא ידע על קיומו של הדיון ביום 7.4.25 וגם על פסק הדין שניתן בהעדרו. לטענתו נודע לו על פסק הדין והפסילה שהוטלה עליו משוטר שהודיע לו על כך. לטענתו הוא אדם נורמטיבי הזקוק לרישיונו לצורכי פרנסה. המבקש כפר בעובדות כתב האישום וטען כי יש לו טענות שיביאו לביטול האישום נגדו. לטענתו מדובר בעונש חמור.

5. המשיבה טענה כי ב"כ המבקש ידעה על הדיון ולא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש ובאת כוחו בדיון. דיון והכרעה

6. הבקשה לא נתמכה בתצהיר המבקש ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

- "העיקרון המנחה בהליכים פליימס- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפליימס".
8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפליימס (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפליימס [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
11. המבקש מיוצג על ידי עו"ד מרים עליימי וחתם על יפוי כח שהוגש בתיק בית המשפט.
12. ביום 16.4.24 התקיים דיון בנוכחות הנאשם ובאת כוחו. המבקש כבר בעובדות כתב האישום והתיק נקבע להוכחות ליום 20.11.24.
13. לבקשת באת כוחו של המבקש בכתב בשל נסיבות אישיות, בוטל דיון ההוכחות והדיון נדחה לתזכורת ליום 23.12.24.
14. ביום הדיון לא התייצבו המבקש ובאת כוחו ואף לא הוגשה בקשה לדחיית הדיון. ב"כ המשיבה ניסה ליצור קשר עם באת כח המבקש, ללא הצלחה ומטעמים חבריים ובהסכמתו, נדחה הדיון ליום 7.4.24.
15. ביום הדיון הנדחה לא התייצבו המבקש ובאת כוחו וניתן פסק דין בהעדר התייצבות.
16. מעיון במערכת נט המשפט עולה כי, באת כח המבקש צפתה בהחלטות בית המשפט ואף בפסק הדין שניתן בתיק. המבקש מיוצג בתיק ועל כן מסירה הודעות לבאת כוחו כמוה כמסירת הודעות למבקש. המבקש לא פרט מדוע לא התייצבה באת כוחו לדיון ומדוע לא הוגשו בקשות דחיה ואף לא פירט מה עשה על מנת לברר מה עלה בגורל ההליכים המתנהלים נגדו בבית המשפט, זאת לאחר שהיה נוכח בדיון בו נקבע התיק להוכחות.
17. הטענה לפיה טעות אנוש היא הגורם לתקלה נבחנה בעפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע:
- "גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; רע"פ 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).
18. טעות אנוש, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם כאשר לטעות משרדית של עורך הדין, או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב או מקשיי שפה של הנאשם עצמו (ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).
19. בנסיבות אלה אני קובעת כי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש בדיון.
- חשש לעיוות דין
20. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
21. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
22. המבקש כבר בעובדות כתב האישום וטען בעלמא, כי הראיות מצדיקות ביטול כתב האישום. המבקש לא צירף לבקשתו ראיות כלשהן. בנסיבות אלה נראה כי קיים סיכוי קלוש לשינוי תוצאת פסק הדין.

23. המבקש נוהג משנת 2001 ולחובתו 21 הרשעות קודמות לרבות תאונת דרכים נוספת משנת 2007. חרף בקשת המשיבה להטיל על המבקש שנת פסילה ועל אף שמדובר בתאונה שניה הוטלו על הנאשם 6 חודשי פסילה. בנסיבות אלה איני סבורה כי אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.
24. לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש. לנכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית. מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ב' אב תשפ"ה, 27 יולי 2025, בהעדר הצדדים.